

و سرور مجری دارند سبحان الله الی الان در هیچ تاریخی
 دیده نشده است که با وجود آنکه حرکت اسم اعظم از بغداد
 بمشوان نفی و سرگون بود ولی بدرجهائی عزت و اقتدار
 و عظمت حضرت کبریاء ظاهر و آشکار بود که والی و مشیر
 نامت پاشا با جمیع ارکان ولایت و امرآ، لشکر کافه خاضع
 و خاشع بودند و نه العزة من قبل و من بعد مشهود جمیع نخل
 و البهار بود کافه دوستان را بجهت حلول این یوم مبارک
 از قبل عبدالبهاء تحت ابداع ابی و تنبیت کبری ابلاغ

دارید و علیک البهاء الاهی ع ع

اقا میرزا عبدالحسین در حینا در مدینه معتبری بتعمیل لسان عز
 و فرانسوی مشغول است ع ع

هو الله ش جناب مشدی شکر الله علیه بهاء الله الاهی

هو الله

یا من سبحن فی سبیل الله مع من استشهد فی سبیل الله ان

الذی

ظنمبارک

سید
سید

٦٥٩
الذی مثل من سلاف الشهادة الكبرى يخاطبك من الرفيق
الابى و يقول يا صاحبي و غديني و قريني في النجى عليك النجاة
والشفاة، و عليك الرحمة و البهاء، من هذا الملائكة على قبيل
الشداة، و جيش السعداء، فو عزتك لما ضيقوا على الفضاة، و عالموني
با بقاء، و اخر جوني من سجن النقمة العظمى و ربطوني بفهم حجبى ناربي
ينفت بالثيران فانفجرت تلك المواد البجيمية انفجارا بجهنم الحمراء،
و اراعدت كهوت الترعود في الاصفاد و طيرتني في الهواة،
كالكرة المندفة الى الفنى و تلاشت منى ال اعضاء، و تناشرت
منى الجوارح و ال اجزاء، لعمرک ما ادركت حالى الا و انانى
الافق ال اعلى جاساً على سرير العزة الكبرى في الملكوت ال اعلى
مكلاً باكلين السلطة العظمى و مجتلاً بتاج الموهبة الكبرى مظللاً
بغمام رحمة ربك الکریم متمتعاً بالشهادة و اللقاء، لعمرک يا خليلي
المجوب ان الحوريات من بجوة الفردوس اخرجن رأوسهن
من الغرفات و هتفن بابدع الثغفات و نطقن باحلى كلمات

۶۱۱
علیه بہاء اللہ الہی

ہو اللہ

۵۷۸

خطبہ

بیب حضرت عندلیب از حضرت دوست استدعا
و روز اینست کہ دوستان راستان را ثابت بر عهد
ما فرماید و رانج بر میثاق حضرت رحمن چه طوفان
ن شدید است و لوح شداد عبرة لناظرین پس
مست صہبائے الست بنطق و بیانی موفقی باش کہ چون شہد
سحاب و ہم ہر متر لزی را خارق و چون نور بارق باشی
تائید گردی و مطلع توفیق و مشرق انوار توحید و بہائے

تہ بند

عیب ع ع

سلطنت حضرت عندلیب ہو اللہ

جناب خواجہ محمد رضای کازرونی علیہ بہاء اللہ الہی

اللہ الہی

۵۷۹

خطبہ

نہ اللہ صطفی و اجتنبی نقوساً قدسیۃ رحمانیۃ و خالق

النسبة نورانية و جعلها آية التوحيد و سمة التفريد و ارمية الانسانية
 و جرت ثمة العرفان و التهيئة و انشاء على النور الساطع في دائرة
 معدن النار و الكوكب اللامع في خط الاستواء، جماله الاعلى و نقلته
 الاولى و على كل فرع انجذب الى الاصل بقوة مغناطيس
 الهدى و على الابناء الذين حصر و الا انظار الى الملكوت الربى
 يا ايها النفس الزكية توصل باوثق العرى و اعلق باهداب
 رداً، اكبر يا و انطق بالثناء على ربك الاعلى و ادع الى
 الافق الاسسى و احمى الناس بروح انشق من ملكوت
 الابى تانه ان اتمتع بغيرك و ربك مجيرك و مولاك نصيرك
 و يؤيدك بجنود من ملكوت و انك لشمسوا بالظاف ربك الكريم

ع ع

و التكبير على الورقة الموقفة الفاطمة المظلمة و سليلها احمد المتوجه
 الى الوجة الرحمانية و على سائر الاقرباء الهى هو لآ قد سجدا
 لكلمة و حدانيتك و خروا على الارض تعظيماً لخصرة فردانيتك
 و اكبوا

النسبة

واکتوا علی الشراب تذللوا و تخشعوا الی عتبة ربانیتک ای رب
اقبل منہم کل عمل صالح فی امرک انک انت الکریم ع ع

متبرک

هو

شوتی ا فندی علیہ بہاء اللہ الایہ
ہوتہ

۵۸۰

خط مبارک

یا صغیر السن و نیر الوجہ از قرار معلوم نقاہتی از برائے
شما حاصل لہذا مجبور بر راحت شدہ نی ضرر نہ ارد گاہ گاہی
راحت لازمست و اما مانند عبد البہاء از شدت تحمل مشقات
بہ بختی ضعیف و ناتوان شود و از کار با زمانی حال چند
روز راحت کنی ضرر نہ ارد امید وارم کہ در حفظ و حمایت

متبرک

جمال مبارک باشی ع ع

ہو اللہ

شس مناجات طلب مغفرت بجهت متصاعد الی اللہ جناب

اقامیرزا نصر اللہ نخل شہید سعید علیہ بہاء اللہ الایہ

نظر کا تیب سر و ہنسا مبارک

الہی الہی قد خلقت نفوسا من جواهر الوجود فآسوا بک وبآیاتک
 وطلعت قلوبہم بسبیل عرفانک وانشرحت صدورہم بآیات
 توحیدک فاطمنوا بوہتک ورجعوا الیک تمک نفوس راضیۃ
 مرضیۃ مثبتۃ مستبشرة بالذخول فی ملکوتک و الصعود الی مقعد
 اللذوق بفضلک و استجارت جوار رحمتک و احسانک
 ومنہم ذوالعبء الذی تہلل وجہ بانوار ہدایتک وقرت
 عینیہ بشاہدۃ آیاتک ورنختہ صہبآء محبتک وانتمت انفاہ
 فی خدمتک ای رب اترجینہ بنور مغفرتک المبین وین
 وجہ فی ملکوتک الکریم والیہ ردا العفو بفضلک العظیم
 وانشہ مع عبادک المقربین واسقہ من الماء البہین
 واروہ من عین التثنیم وارزقہ لقاہک فی جنۃ النہیم
 انکم انت اللغو الغنور الرحیم وانکم انت الرؤف الرحمن

الکریم ع ع

بشت

شست جناب غزلب علیہ بہاء اللہ

۱۰۱۰

خط کاتب حضرت مبارک

ای غزلب گلشن رحمانی حمد خدا را که در این سفر موفقی
 ستایشگر از ترقی اجبای رشت نموده بودی بسیار سبب سرور شد
 چون این سفر بار اده عبد البہاء نموده فی امید و ارم که تأییدات
 غیبیہ متابعا برسد و سبب سرور و جور جمیع یاران گردد و خاطر
 از ہر بہت راحت و فارغ باشد آنچه بجناب بشیر الہی مرقوم
 شد جواب نوشته اند کہ انشاء اللہ طبق مطلوب معمول میگردد باری
 شما باید در نہایت باشت و سرور و گشاہش قلب و منات
 نام تبلیغ امر اللہ مشغول شوید در نزد عبد البہاء محبوب و مقبول
 و ہر ستایشی نقوسی منقوت ہستند کہ با علاء کلمۃ اللہ مشغولند
 اینست موجب عطی اینست منقبت کبری اینست قوۃ
 جاذبۃ تأییدات ملکوت ابی و علیک

البہاء الہی عبد البہاء عباس

تاجک

۶۱۴
بواسطه جناب بشیر الهی

جناب غدلیب علیه بها، الله الاهی

هو الله

ای غدلیب معنوی همواره در نغمه و ترانه‌ی و در کاشن معانی
کلبانک میرنی فصاحت و بلاغت اشعار واضح و آشکار است
اما آرزوی عبد البهآ، خاکری در عقبه بها، الله است هزه نهیآ
آمالی و غایه منائی و نور جینی و صبح بینی. و ماء معینی پس تا توانی
در این گلستان نغمه سرانی کن و از عبودیت تحقیقی عبد البهآ بدون
تاویل و تفسیر ترانه‌ی بنواز و علیک البهآ، الاهی عبد البهآ

خط کاتب ایضاً، مبارک

عباس

شیراز جناب غدلیب علیه بها، الله الاهی

هو الله

ای غدلیب کاشن معانی نامه نیکه بعد از رجوع از سر وستان بر قوم
نوده بودید یا خطه گردید از عدم فرصت مختصر جواب بر قوم میشود انچه

خط کاتب بر و ایضاً، مبارک

ته

سایه

۶۱۷
نه یاران سر و ستان الفتی یاقند امیدوارم که دیگر کفنی حصول
نیاید یاران باید سبب اتحاد ملل و قبائل من علی الارض شوند البته
نود باید متحد باشند تا دیگران را متحد کنند شمع خاموش شمعهای دیگر
روشن نکند شخص بیهوش دیگرانرا علم و دانش نیاموزد پس
باید یاران اول مابین خویش بکلی یکانگی براندازند و یکانگی عالم انسان
را ثابت نمایند از قبل من جمیعاً تحت ابداع ابی برسان امیدم
چنان است که جناب اقا حیدر علی صفدر گردد و غضنفری بنماید تا دلها
بر باید قصیده نیکه در تهنیت عید رضوان انشا فرموده بودید انشاء شد
و در محفل یاران ترتیل گشت حضرت بشیر الهی فی الحقیقه خادم
صادق و یار موافق است در حق کل قصور نمینماید الان در دلبین
هستم و شب و روز مشغول مذاآء بنور مبین انجمنهای خوش تشکیل
میشود و نفوس متم قابل لافقی حاضر میشوند در هر محفل در بدایت صحبتی
از امراته میشود بعد هر کس سؤالی دارد جواب داده میشود
از همه دیروز سؤالی از حقیقت حضرت رسول علیه السلام بود زیرا آن

لقاب بنار محبتک منبرته الصبر من فرقک ایتیب اوردا علی
 لورد المورود وانها الرفذ المرفود وانوما فی بچار رحمتک یار بی
 لودود وادخلنا فی بجموحه جنک بفضک الموعود وارزقنا لک
 ملک الممود وکتب لها ما کتبت لورقات القدس فی اللأ
 علی و قدر لها ما قدرته لطلعات الانس فی المحفل الای بک
 انت العفو الغفور الرحمن الرحیم ع ع

مناجیه

هو

بناب عند لیب حملش معانی علیه بها، الله الالبی

هو الالبی

ی بلبل معانی قصیده غراء، و فریده نوراء، ملاحظه کردید در نهایت
 فصاحت و بلاغت بود و ورفات مبارکه با محان بدیع در نهایت ملاحظت
 قرائت نمودند و ورقه علیا جائزه خواست یعنی بقلم میثاق تحسین
 رقوم شود من نیز ککک ضعیف برداشته و بچند سطر و چیز تصدیع
 تصدیع مینایم که قدح باده معانی را باید خالص بذكر محبوب آفاق

تظاہر

نمود عليك بها صرفاً وان شئت مزجها فقد لك عن ظلم الحبيب

۶۲۰

مستند

هو اعظم و عليك البهاء ع ع

بواسطة جناب عندليب

تبرج مخرمه امه الله المنجذب والده ميرزا عبد الحسين عليها بقاء الله

هو الله

يا امه الله المقربة الورقة النورانية حضرت عندليب در احوال

قصایدی تنظیم نموده ارسال میفرمایند از جمله قصیده نوزوی در این

سنه مبارکه ارسال نموده اند فی الحقیقه عاشقانه و مشتاقانه و بیغانه

بود در محفل ایران با بدع انان ترتیل و ترنیم گردید قلوب را

یافت و نفوس متلذذ از نغایق و معانی گشت امید چنان است

که آن عندلیب گلشن الهی دائماً بگلبنام معنوی و نغمه روحانی و آهنگ

ملکوتی و ساز و آواز جهان ابدی بجامد و نفوت اسم اعظم و ستایش و نیایش

بخال قدم موفق و مؤید باشد و ستایش خداوند آفرینش باید مخصوص

در محامد و نفوت جمال قدم و اسم اعظم باشد و مادون آن ضمه در

ضر

خط کاتب مر و امضا مبارک

۶۲۱
ن مذکور ستایش مخصوص نباید باده رحمانی صرف باید نوشید و تو
باز از این بحر بیکران نصیبی گیری و از این قلمم بی پایان بهره‌آفری

و علیک البهاء الاهی ع ع
ستاره

بیراز بواسطه جناب محمد رضا میرزا علیه بهاء الله الاهی

حضرت عذیب گلشن الاهی علیه بهاء الله الاهی

هو الله

قدیما و مونس و ذیما دقتیت که موسم خزان بود و حرب خون
ذاتطور شکور در آشیان صمت و سکوت غنوده با یکدیگر مخابره نمودیم ولی
ال بهار جانپرو آمد نسیم سحری میوزد صبح امید میداد باد صبا پیام برسان
بهم ابرنیاں میگردد و چمنستان میخدد تمام وقت ساز و آواز است
آهنگ و شناس تا گلبنگ عذیب بملکوت راز و اصل گردد اگر چه
عیبیت وارده و رزیه حاصله مورث احزانست و مگر دل و جان
لی الطاف حضرت رحمن شامل و فیض ابدی حاصل و کامل هر چند
نب تا راست ولی شمع پرا نوار و ملکوت انوار بفیض عظیم آشکار

۵۸۸

خطا... عیب آن در نظر نگار است

تائیدات جمال ابی روحی لاجتانبہ انفذاً ہر محزون دلخونی را سرور و جہور
بخشد و ہر ساکت و صامتی را بسوق آورد و علیک الہیاء الابی عبدالہی

عباس ۱۱ اذار ۱۹۱۹

جمال مبارک روحی لہراب اقدام ابتناء الفدا وقتی مزاحمانکایتی میفرمودند
اگر ممکن بشود پیاناً آن نکایت گفته خواهد شد لهذا محزون باشید

مناجات

طلب منظر ت بہت حضرت ادیب لبیب جناب عنذلیب ایدہ
بالرفیق الاعلی و انا لہ مقعد صدق عدیتا

ہو ا سہ

ربی ربی ترانی آن اقصی اربی و اعظم آمالی التبتش الیک
و ترتیل آیات رحمتک میں بریتک نسی تجلی صفتہ رحمانیتک بابدع معانی
میں غفلتک و انا بیک یار ربی القریب و اقول ان عبدک عنذلیب
البنیب قد اقر بوسدائیک و اشرف بنفدائیک و لبتی لنداگ
بولہ و انجذاب الی عقبہ رحمانیتک و قال لبتک اللہم باقرب و نیب

و نطق

ذات کلامتہ بمخاطب مبارک

٦٢٣
و نطق بالشنا، عليك و قضى نخبه بالحمد و الثنوت بين يدك
و ما فر في اعداء كلمتك و اقامة الحجية و البرهان لمتطالبين و ظهر
بيئته و سلطان للراغبين و تحمل كل مشقة في وطنه المألوف
و اجبر ان يهاجر الى مركز الظهور معمد الطور مطلع النور الكينونة
الرحمانية و الحقيقة القدانية النير اللامع الساطع الفجر على الافاق
الثامنة رب انك تحمل في زاوية انمول كل مشقة و ذبول و قلبه
مشغل بامر محبتك و لسانه باطق بذكرك و قريحته سيالة بجمالك
و نفوتك بين اجبتك رب اجعل له مقاماً عدياً و رياض قرب
عبرياً حتى يستجير بذيل غفرانك في جوارك و يدخل في فردوس
لقلبك و يستغرق في بحر عفوك و احسانك و انزل لهوة
و التغرية على اله و احفظهم بجدك و رحمتك انك
انت القوى المقدر العزيز الوهاب

عبد البهاء عباس

٢٠ جمادى الاولى ١٣٣٨ هـ

سنة ١٣٣٨ هـ

شیراز حضرت غدلیب گلشن الهی ^{۶۲۱۴} علیه بها، الله الاهی

هو الله

خط کتاب ایضا مبارک

ای هزار گلزار الهی همیشه منظور نظر رعایت رحمانیه بوده ای و مشمول ایضا
سجانیته خواهی بود در ایام الله بابتع ایخان در گلشن توحید تعنی فرمودی
و بمن و ستایش یزدان لب گنودی یاران رحمانی را سبب سرور
و شادمانی بودی و محفل انس روحانیه را مطرب خوش آهنگ ملکوتی گشتی
انعمه منزه الطافی و منظور محلات عین رحمانیت پروردگار در عهد
و پیمان ثابتی و مانند جبال را سیه مستقیم و راسخ همواره در مجامع سلیمان
و محافل روحانی بستایش و شنای جمال الهی لب گشا و بابتع مقام
نغمه و آوازی بلند کن که روحانیان بشور و وله و انجذاب آیند و گل
بشر نجات قدس مشغول کردند تا آوازه شیراز بملکوت بینیا رسد
و صیت محبت الله از آن اقلیم در روی زمین منتشر گردد و عیدک

التحیة و الشارة ع ع

متبرک

ای حضرت غدلیب ناله و خنین عبد البهارا سبی عظیم بود و موی

شدید

شدید هر چند بعضی اوقات یاران از یکدیگر بسان ادب مختصر شکوه
 می نمودند ولی بعد اظهار رضایت نیز میفرمودند اما در یک پوسته
 شکایت‌های متعدده و در نهایت قدح وارد ولی از اشخاص دیگر
 بعضی قرائت چنان حزن و حسرتی دست داد که قلمی بفریاد آمد
 مقصود این بود که بعضی نفوس مملو دست از این شکایت ما بردارند
 و احدی قطع شد اجبای الهی باید از کل ستایش نمایند آنحضرت
 باید کل را بیدار نماید که ستایش اجبای در حق یکدیگر سبب روح
 و ریحان عبد البهاست آنچه این عبد مرقوم مینماید مقصد نهایت
 محبت است و نتیجه اش مستحسن و عیبک التجه و الشاوع

این خط در قفسه خط کتابت است

مسئله

جناب ابن خلدیب میرزا عبد الحکیم خان علیه بها، الله الاهی

والله

یا بن خلدیب نامه شمارید مضمون معلوم گردید که جناب خلدیب
 از این جهان تنگ و تاریک بعالم وسیع شافتند هر چند از این وقعه
 حزن شدید رخ داد ولی از اینجهت که آرزو عزیز از باده محبت است

خط کتابت بهتایب

جام لبریز بود از شفقت عظمی درین حیرت ادنی نجات یافت و باون

عزت ابدیه شتافت این ملاحظه بسبب آسبی خاطر گشت شبانیز

مخزون با شید مفهوم ننماید مناجاتی ملاحظه منفرد در حق آن

حضرت بدرگاه اندیت کردید و از پیش فرستاده شد ابدیه تا

رسیده و بر حجر قبر آذات محترم این عبارت مرقوم دارید

ان عذیب العذیب قد فارق خلیه الغضا فی و کرهذہ الدنیا

فکالی مطر الماء الا علی اوج لایتناهی حتی یغرد علی افان

شجرة طوبی یفتون الاحان عمیه التیة و الرضوان ماجوی

اق میرزا مجد العلی و امه اته نور آء خانم و همشیره های صغیر

و انوی کوچک از قبل مرگ نهایت نوازش و مهربانی مجری دارید

و عذیب البنا، الابهی جد البنا، عباس ع ج ۲ ۱۲۲۸ حفا

شیراز سلیمان باب عذیب جناب آقا میرزا عبدالحسین عید بهاء الله الابهی

هو الله

ای سیدین شهاب جلیل ناله و فغان از فرق بوش این مشتاق رسیده و نایب

شاید

نایب میرزا...

شدید نمود حمد خدا را که زادهٔ جهان و دل آن پری نه همین از غنصر آب
 و کبر مظهر انوار است و نسبت حقیقی داری و اخلاق مغایرت
 اعراق من نیز مشتاق دیدن روی تو ام ولی پدر مهربان باید این آیتم
 افشاک از انسانان تکمیل زیر امروز روز خدمت است یوم زیارت
 آید و آن عند لیب الهی در این گلشن بمراید حال بجان و دل باید
 بعبودیت پردازد و در آن باغ و راغ تا تواند گلبنگ زند و از حقائق
 و معانی دم زند حال صبر کن انشاء الله روزگاری در نهایت صلوات
 روی دهد و آنچه فتهای آرزوی تو و پدر مهربان است حاصل گردد

و علیک البهاء، الاهی ع ع

هو الاهی

امته الله ورقه موقنه همیشه حضرت عند لیب علیها بقاء الله الاهی

هو الله

ای ورقه مبتله موقنه قومی برانند که رجال افضل از نساء و بایه
 مبارکه الرجال قوامون علی اینست، استدلال نمایند ولی این عبدا

تبرکات

خط مبارک
۵۹۳

یقین چون نور بسین است که این حکم قاطبۀ نه بسانسا، که الیوم
بر میثاق ثابت گوهر انور سدق فضاثل است و بار جان تزلزل
که خرف قعر سجاریزائل پس فضیلت بدکور و انانالی نه بمواهب اسم
اعظمت روحی لاجبانه العذا تا توانی قدم بر عمد ثابت نما و انما

سائره رارانی گردان ع ع ع

هو الله

لا بسیان جناب مشدی غدمعلی . صهر حضرت غدلیب علیه

بها، الله الاهی

هو الاهی

ای متوجه الی الله حضرت غدلیب خواهش نگارش این سطور
نمودند ولی فرصت صدور کجا با وجود این از جذب محبت ایشان
تقریر پرد انتم ولی تقریر عاجز از آنچه در ضمیر اینقدر بدان که فقیهت
حضرت غدلیب و من انتسب الیه را از آستان مقدس جمال مبارک
روحی لاجبانه العذار خواسته و میخواهم رب آید من انتسب الی

۵۹۲
ظہارک

۶۲۹
جماعت ایکہ شامک و عند لیب حدیقتہ و فانک علی ماتحتب و ترضی فی

مرتبہ

جمع الشئون و الاطوار یاربی المتعال ع ع

۱۰

جناب عند لیب عید بہاء اللہ الاسبی

۱۰

عند لیباً حبیباً اریبا لیبیا از کثرت مشاغل موافق الی الان

بقرائت جمیع اشعار نادم انشاء اللہ جمیعاً خواہم خواند چون

انہ کی الان وقت دارم بتحریر جواب پردازم از قریحہ آن

حضرت معانی صریحہ و ابیات ملیحہ مانند آب زلال جاری و سائت

از جاج قصائد و غزل را این بلاغت سراج بمثال منقول باید

چنین لؤلؤ منثور باشد و الا فلا الحمد للہ کہ ابیات اشعار شما آیات

تفاتیق و معانی است و کلمات مانند درر غوالی و علیک بہاء اللہ ع ع

(ای عزیزان محامد و نعوت را رونق بجز معانی در ستایش)

ال بہائی بقول ملا چون کرو آید یک نیز پیش راست ع ع

۵۹۵
خطا کتابت مر و ہذا بہائیک

این دو مطلع تفسیر بہائیت است

۱۰

نظر کا سبب نہرو انصاف مبارک.

شیراز حضرت غدلیب گلشن ثبت اللہ علیہ بہا، اللہ

۶۳۰

نوائے

ای ثابت برپایان مکاتیب ملاحظہ گردید و بر معانی اطلاع حاصل
گشت فی الحقیقہ مدتیت در آنصحنات مشغول بخدمات ہستید و
نالوف بہر تیل آیات بیانات کثرت و سکون در محلی معلوم چون امتداد
یابد لہذا قدری طالع حاصل گردد حتی با شماست جمیع کائنات
متحرکند و بسبب حرکت عمومیہ انتظام عالم وجود برقرار ہر
کائی از کائنات اگر در مقری استقرار یابد و از حرکت بازماند
لہذا فتوری حاصل شود نسیم باید داننا بوزد دریا باید موج و
ناید نجوم باید اتقال در بر وج کند پس از برای ان نیز
کافی حرکت لازم لہذا ہمچنانکہ مرقوم نمودہ بودید اگر ممکن گردد
کہ براحت و آسائش ہتی بیجات دیگر سفر نمایند بسیار مقبول
و تاہمین جناب میرزا شکوہی اگر بعضی ت لرتان و کردستان
و بختیاری مرور و عبور فرمایند شکوہی تازه یابند و امیدوارم کہ فتوحی

جدید

۶۲۱
 بدید فرمایند زیرا در طرف لرستان و ایلیات آنصفت و بختیار
 نفوس مستعدی موجود ولی مبلنی عبور و مرور نمود اگر جناب شکوهی
 بشکوهی یعنی در نهایت تنزیه و تقدیس بیاس عرفان بآن نواحی
 سفر نمایند امید است که ثمر حاصل گردد و لیس نیک علی الله بغزیز

تاج

ع ع

شیراز جناب عند لیب گلشن رضانی علیه بها، الله الی

هو الله

ی بلس معانی در خصوص مطلوب شما از جناب صحیح
 زوشش بحضرت بشیر الهی سفارشی مرتوم گردید حال
 ستوب ایشان رسید که صد تومان تحصیل نموده ارسال داشتند
 و با سایر اجاهمت نموده مابقی مطلوب را نیز انشاء الله کار
 نواهند نمود مقصود اینست که بجهت امور آنجناب
 نهایت سعی و کوشش خواهد گردید و علیک البها

۵۹۷

خط لایب مرتوم البها

الایه ع ع

تاج

شیراز جناب عندلیب الہی علیہ بہا، اللہ ابی

ہو اللہ

نظر مبارک

ای یار مہربان از کثرت مشاغل مجبور بر اختصارم یقین بدان
که اشتیاقی بعد البہاء بیش از ثبات ہموارہ از درگاہ حق قدیم بجا
عظیم بنمایم کہ در وقتی قریب مشاہدہ آن وجہ طیخرا مقدر فرماید
و حکمت موافق اذن حضور گردد اما الان قدری تأمل فرما زیرا
کل را از حضور منع نمودیم و اہل فتور بنسب مانع از فیض حضورند تبتاً
لنوم خاسرین و سحفاً لنا قضین و تعاً لنا کئین و حلک التجہ

و اللہ اعلم

ہو اللہ

شیراز جناب عندلیب جنت ابی علیہ بہا، اللہ ابی

ہو اللہ

نظر مبارک

ای عندلیب مدیتہ حقایق و معانی فی تحقیق بانواع بلایا
و مسائب معذب و مبتلای و معرض باسأ، و ضرانی ولی امید

چنین است

چنین است که قدری این مشقت من بعد خفت یابد و نوعاً مارا
 حاصل گردد این بلا یا بجبت این است که قدری شرکیت بهم
 عبدالبهائم گرددی ضرری ندارد ملاحظه فرما که جمال مقصود دمی نیاید
 و نفسی راحت نرمود چون خورشید رخساره و ماه درخشند
 را چنین کسوف و خونی دیگر امثال مابینوایان را از بلا چه پروا
 باری مطین باش که عبدالبهائم ننگار تو و شب و روز

بیاد دیدار تو و علیک البهائم ع ع

هو الله

حضرت غدلیب ورق مسطور ورق منثور شد بر مضمون مطلع
 گردیدم متعود اینست که هر قسم و اسباب ممکنه که باشد ملاحظه
 لغو سرابید داشت نبراز حال عبدالبهائم نداری ولو کنت
 فظلاً غلیظ القلب لا نفسوا من حوک باری قوم مولود مبارک
 و محمود باد در شهود و عالم غیب وجود البته سبب میمنت است
 و نامش در ملکوت بنده حضرت مقصود یعنی عبدالبهائم و در بین

من بینه

خط مبارک

خلق عبد العلي وعليك التحيّة والشّارة ع

هو الله

ش الله البها، ورقة ضيّبه بلقيس اخت حضرت خديجة

عليها بها، الله الابهي

هو الله

يا الله البها فاستبشري بما فاض عليك سحاب الرحمة وسبغت

عليك النعمه واشرفت عليك انوار الهدى وتوجبت عليك

بحور الموهبة الكبرى فآمنت بالله وصدقت بكلمة الله واطمنت

بآيات الله وتوجهت الى الملكوت ودخلت في خيام العز

نمي ربك العزيز الودود توكلني على مولاك وتشبثي بذيل

العتاة، يا الله انفسه احاط عباده الخاضعين

والحمد لله رب العالمين والبها، عليك عند

و على كل ورقة ثابتة على العنود

سبغت

القديم ع

هو الله

ظن مبارك

٤٠١

ای رب ما تان الورقان ابتنا من سدره رحمتک و تحرکتا من نسیم
عشق من وادی معرقتک و انجذبتا الی ملکوتک بنفحاتک

خطبہ مبارک

ای رب اشرح صدرہما بشاہدۃ ظہور آیات عظمتک و خفوق
رایات قدرتک و قرر عینہما بوصولہما الی کفک حفظک و انکس
انکس انت الملیک الحق القدر و انک انت الرحمن الرحیم

ع ع

هو الای

ش . جیب دوستان الہی جناب عند لیب بوستان
رحمانی علیہ بنا آتہ الہی ملاحظہ نمایند

هو الای

اللہم اشرح صدور عبادک المخلصین بنفحات التائید و احمی قلوبہم
بروح التقدیس و نور و جوامہم بنور التوحید و انفس نفوسہم
بنسائم التقرید و جددار و اہم بفوایح التجرید لیب تعد و انیل

خطبہ مبارک

۶۴۵
 اشکون انشور مراهبک و ایتتمه افیخل ال خوار وان حوال لیسول
 عواطفک یا حی یا قیوم و اعطف علی عبدک هذا بظنات بعین
 رحمتک و ایدة بقوتک القاهرة و قدرتمک القاهرة علی نصره امرک
 و نشر او امرک بین خلقک و انفضه بثنائک بین عبادک و اجذبه
 بنفحاتک بین ارتقاؤک و اجعل باطنه ظاهره قلبه و روحه جسمه
 و عظمه و لحمه و دمه منسبه ببار محبتک الیها یسلب منه الشکون
 و القرار حتی یرتفع منه ضیج الشدآء باسک فی قطب الامکان
 و صریخ الشنآء بذكرک بین ما الاکوان و حتی یتلذذ وجهه فی
 ملکوت الانشآء انک انت المؤید الکریم ای عند لیب
 حدیقه رحمانی اگر چه بطن هر دور و هجر و آواره دریا و صحرا و مانو
 شدی لکن در جمیع اوقات در انجمن دوستان مذکورید از یاد
 دوستان حقیقی فراغتی نه از خدا بطلبید که موفق بر آن فرماؤ
 که بآنچه الیوم لائق و سزاوار است قیام نمایم و در سبیل انہی
 بنشار دل و جان موفق گردیم تا چون سراج پر نور تسلیم و رضا
 اقامت کنی

۶۳۷
 اقامت فی جان رایجان در مشهد فدا نشا رکنیم تا در زجا به تقدیس
 بر افروزیم و در مشگاه ملکوت روشن شویم و در افق ابی
 و ملکوت اعلی چون زهره زهر آ، بدرخشیم ایناله و مریدانه هذه الکائن
 التي طلعت و فاضت بر حقی محبت الله و البهائیک ع ع

تسبیح

هو الاهی

ش جناب خدیب گلستان رحمن علیه بهاء الله
 الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

ایشیخ انجن عرفان در این ساعت که طیر حدیقه و بال و پر گشوده که
 در فضا جانفرازی یاد یاران پروازی نماید و بر شاخار ذکر و ثنا
 لحنی آواز کند که بحر اعظم محبت الله چنان موجی زد که طوفان از سر
 بگذشت و نار موقده در سدره رحمن چنان شعله ای بر افروخت که
 خامه و نامر و نواد و مدادر را جمیعاً بسوخت لکن چون امطار رحمت
 نازل بود و معین غایت نایب آن حرارت باین فیض رحمت

تسبیح